

Written by - ச.யோகம், தமிழ் துறை, உதவிப் பேராசிரியர், வ.வ.வன்னியப் பேரமுள்ளிப் பணிகள் கல்லூரி, விருதுநகர். -

Wednesday, 05 December 2018 09:50 -

காலந் தோறும் அறங்கள் புதுப்பிக்கப்பெறுகின்றன. பழமையிலே பிடிப்புள்ளவர்கள் > புதுமையை விருப்புகிறவர்கள் பழமைகையும் புதுமைகையும் இடையில் தத்தளிப்பவர்கள் என்று கழம்பிக் கழம்பித்தான் சமுதாயம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. குடும்ப வாழ்வில் ஆணுக்கு இருக்கிற உரிமையும் சமுத்தவமும் பணிகளுக்கு இன்றகைக்கு இல்லலை என்று சொல்லி விட முடியாது. ஆனால் பழங்காலத்தில் அப்படி இல்லலை. ஆண் சொல்வதைத் தான் பணிகடேட்டு நடக்க முடியும். குடும்பத்தில் பண்ணைகை கலந்தாலோசித்து எந்த முடிவும் எடுக்கப்படாத நிலை இருந்தது. குடும்பத் தலைவனாகிய ஆண் சொல்வதே முடிவு. அதை எவராலும் மாற்ற முடியாது.

இவற்றுக்கு எல்லாம் மலோக கணவன் இறந்த பின் மனைவி உயிரோடு இருக்கக் கூடாது என்று 'சதி' என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் இருந்தது. அவ்வழக்கம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒழிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் கணவனை இழந்த பணிகள் எவ்வளவு சிறு வயதாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு மொட்டையடித்து வளையலை ஆட உடூத்தி, உணவு முறைகளையும் மாற்றி எங்கும் வளையில் விடாமல் கொடுமையடித்து வதை திருந்தனர். 'மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது' என்பதற்குப் பணிகளைக் கொடுமையடித்தும், இழிவுபடுத்தும் இந்த முறைகளை எல்லாம் மாற்றி, அவர்களுக்கு நல்லாழ் வளிக்க வணேட்டுமென்று பல தலைவர்களும், கவிஞர்களும் போராடினார்கள்.

பணிக் விடுதலைக்காகத் தன்னுடைய கவிதைகள், சிறுகதைகள் மலம் போராடியவர்களில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர் நம் புரட்சிக்கவி பாரதியார். கற்பென்றாலே அது பண்ணுக்கு மட்டுமே உரியது எனக் கூறிய சமுதாயத்தில்,

“கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இருக்கட்சிக் கும், அஃது பொதுவில் வைப்போம்”

என்று உரக்கப் பாடியவர் பாரதியார். எந்தவொரு மட்டக் கட்டுப்பாட்டையும் தகர்க்க நின்கையும் போது பல இடையீடுகள் வரும். ஆனால் அதையெல்லாம் தாண்டி பாரதி பணிகளுக்கு விடுதலை கொடுப்பதின் ஆரம்ப நிலையாக சில கருத்துக்களை முன் வைக்கிறார்.

“பணிகளை ருதுவாகு முன்பு விவாகம் செய்து கொடுக்கக் கூடாது அவர்களுக்கு

Written by - செயலகம், தமிழ் த்துறை, உதவிப் பரோசிரியர், வ.வ.வன்னியப் பரொமாள் பண்கள் கல் லரி, விருதுநகர். -

Wednesday, 05 December 2018 09:50 -

இஷ்ட டமில் லாத புருஷனை விவாகம் செய் து கொள் ளும் படி வற புறுத் தல கபடாது. விவாகம் செய் து கொண் ட பிறகு அவள் புருஷனைவிட் டு நீ ங்க இடங் கொடுக்க வணே டும். அதன் பரொடு டு அவனை அவமானப் படுத் தக் கபடாது. பிதுரார் ஜிதத் தில் பண்குழந்தைகளுக் கு ஸமபாகம் செய் து கொள் வதைத் தடுக்கக் கபடாது. விவாகமே இல்லாமல் தனியாக இருந் து வியாபாரம், கதைத் தொழில் முதலியவற் றால் கெ ளரவமாக ஜீ விக் க விரும் பும் ஸ்திரீ களையதே சையான தொழில் செய் து ஜீ விக் க இடங் கொடுக்க வணே டும். பண்கள் கணவனைத் தவிர வறே புருஷருடன் பசேக் கபடாதெ றும் பழக்க கபடாதெ றும் பயத் தாலும் பரொறாமையாலும் ஏற் படுத் தப் பட்ட நிபந் தனையை ஒழித் துவிட வணே டும். பண்களுக் கும் ஆண்களைப் பரோலவே உயர்தரக் கல் வியின் எல் லாக் கிளகைகளிலும் பழக்கம் ஏற் படுத் த வணே டும். தகுதியுடன் அவர்கள் அரசாட் சியில் எவ் வித உத்யகம் பறெ விரும் பினாலும் அதைச் சட்டம் தடுக்கக் கபடாது. சீ க் கிரத்தில் தமிழருக் கு சூயராஜ் ஜியம் கிடதை தால் அப் பரோது பண்களுக் கும் ராஜாங் க உரிமைகளிலே அவசியம் பங் கு கொடுக்க வணே டும். இங் ங்னம் நமது பண்களுக் கு ஆரம் பப் பிகள் காட் பினரோமானால் பிறகு அவர்கள் தமது முயற் சியிலே பரிபரண விடுதலை நிலமையை எட் பி மனுஷ்ய ஜாதியகை காப் பாற் றுவார்கள்” என்ற உறுதி கபறுகிறார் பாரதியார்.

அவர் கபறிய இக்கருத் துக்கள் எல் லாம் அபிப் படியாகப் பண்களுக் கு கொடுக்கப் பட்ட வணே டிய உரிமைகள் என்பதில் எந் த மாற் றுக் கருத் தும் இருக்க முடியாது. இதை,

“பட்டங் கள் ஆள் வதும் சட்டங் கள் செய் வதும்
பாரினில் பண்கள் நடத் த வந் தரோம்
எட் டு மறிவினில் ஆணுக் கிங் கபேணெ
இளைபில் லலை காணெ று கும் மியடி”

“ஆணும் பண்கும் நிகரனைக் கொள் வதால்
அறிவி லரோங் கிஇவ் வயைம் தழகை கும்மாம்”

“விலகி வீ ட் பிலரோர் பரொந் தில் வளர் வதை
வீ ரப் பண்கள் விரவைல் ஒழிப் பரோம்
சாத் திரங் கள் பலபல கற் பராம
சவூரி யங் கள் பலபல செய் வராம்
மபித் த பரொய் ம் மகைள் யாவும் அழிப் பராம
மபிடக் கட்டுகள் யாவுந் தகரப் பராம”

என்ற இப் பாடலடிகளின் மபிலம் உணர முடிகிறது. மலேும் பாரதியார் எழுகிய சிறுகதைகளிலும் அந் தகைக் கு இருந் த சமுதாய மரபை உடதைத் துக் கொண் டு வளெியே வரும் பண்களைப் பராக் கலாம்.

“சந் திரிகையின் கதை” என்ற சிறுகதையில் கோமதி ஐந் து பண்குழந்தைகளுக் குத் தாயாகி, ஆறாவது பிசுவத் திறக் கு நாட் கள் நரொங் கிய நிலையில் இருந் தபரோது கிராமத் தில் பரொமழயையும், சபிறகை காற் றும் மிகவும் உக் ரமாக வீ சியதுடன் பபிகம் பமும்

Written by - செய்யோகம் , தமிழ் த்துறை, உதவிப் பரோசிரியர் , வ.வ.வன்னியப் பரொமாள் பண்ணைகள் கல் லரி, விரூதுநகர் . -

Wednesday, 05 December 2018 09:50 -

ஏற பட டதூல அக ரஹாரத தில் உள்ள அனதை து வீ டுகளும் இடிந து வீ ழந து விடுகின்றன. அப் பொழுது கமோதி, அவள் கணவனின் விதவையான தங்கை விசாலாட்சி இரூவர் மட்டுமே உயிர்பிழைக்கின்றனர் . நிறைமாத கர்ப்பிணி கமோதிக்குப் பண்ணை குழந்தை பிறந்தவுடன் சிகிச்சையில் இரூக்கின்றபோது விசாலாட்சியிடம் தான் இரூ நிமிடத்திற்குமேல் உயிரூடன் இரூப்பது சாதத்தியமில்லை. எனவே உன்னிடம் சில வாரத்தகைகள் கட்டுறுவதகை கடைகவணேடும் என்கிறாள் .

“முதலாவது நீ விவாகம் செய்து கொள் . விதவை விவாகம் செய்யத்தக்கது. ஆண்களும் , பணைகளும் ஓரூங்கையமனூக்குக் கீழ்ப்பட்டிரூக்கிறார்கள் . ஆதலால் ஆண்களூக்கூம் பணைகள் அபிமகையாய் , ஆண்களூக்குப் பணைகள் அஞ்சி ஜீவனூள்வரவை வரூந்தி வரூந்தி மடியவணேடிய அவசியமில்லை. ஆதலால் நீ ஆண் மககள் எழுதிவதை திரூக்கூம் நீ சத்தனமான சூயநல சாஸ்திரத்தகை கிழித்தூக் கரியடூப்பில் போட்டுவிட்டு, தரூயத்தூடன் சன்னைப் பட்டணத்தூப்போய் அங்கூ கமைபணை விவாகத்தூக்கூ, உதவி செய்யூம் சபயாரகை கண்டு பிடித்தூ அவர்கள் மபிலமாக நல்ல மாப்பிள்ளையைத் தேடி வாழ்க்கைப்பட்டு” (மகாகவி பாரதியார் கதகைகள் ப.178-179) என்று கமோதி விசாலாட்சிக்கு அறிவூரகை கட்டுறுவதாகக் காட்டியூள்ளார் . கரூதியூடூ கலந்தூவிட்ட பண்பாடூ உணர்வூககூள் சிக்கூண்டு தவிககாமல் கணவன் இறந்த பின் பணைகள் மறூபடியூம் திரூமணம் செய்வதகை ஆதரித்தூ கூடூம் பத்தினி ஓட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கூம் நற்சிந்தனைககூம் உறூதூணயாக இரூப்பவளே பாரதியின் புதூமைப் பணை கமோதி.

பாரதியின் ‘சந்திரிகையின் கதை’ விசாலாட்சி பத்தூ வயதில் ரூதூவாகூம் மூன்பூ கணவனகை இழந்த கமைபணை கமோலம் ஏறகாமல் வாழ்பவள் . அண்ணி விசலாட்சியின் அறிவூரகை படியூம் தனக்கூ இயல்பாக இரூக்கூம் மன தரூயத்தூடன் தரூண்டூள்ளத்தூடூ விதவைப் பணை களூக்கூ மறூமணம் செய்தூ வகைகூம் பணியில் ஈடூபட்டிரூக்கூம் வீரசேலிங்க பந்தலூ தம்பதியாரகை சந்திக்கின்றாள் . விசாலாட்சி அவரிடம் தனக்கூ தகூந்த ஓரூ வரன் பார்த்தூ விவாகம் செய்தூ வகைகவணேடூம் என்று கடைககூ கொள்ள, அததம்பதியரூம் கமோபாலயர் விசாலாட்சிக்கு ஏற்றவர் . திரூமணம் செய்தூ கொள்ள கமோபாலயரூக்கூ விரூப்பமூள்வதூ எனக்கடைப்போம் என்று கடைக கமோபாலயர் வலகை காரிமீனாட்சியகை காதலிப்பதாகக் கட்டுறிவிடூகின்றார் . பின்மூம் மனத்தளர்வின்றி தனதூ உறவூக்காரியூம் தமூழியூமான மூத்தம்மா வீட்டில் தங்கியிரூப்பதாகக் கட்டுறிவீரசேலிங்க பந்தலூ வீட்டில் இரூந்தூ கிளம்பிவிடூகிறாள் . மூத்தம்மா வீட்டில் தங்கியிரூக்கின்றபோதூ அவளதூ கணவன் சமோநாதயர் விசாலாட்சியிடம் இன்பம்தூயக்கமூயன்று நரூங்கிய போதூ தூணிந்தூ இடூப்பிலகை வதை திரூந்த கத்தியகை எடூத்தூ அவரதூ மார்பூக்கூ நரூகாட்டி “வளியே போம்” என்று கரூஜித்தூ சமோநாதயரகையே வளூவளூக்ககச செய்தூ பாரதியின் அச்சம் தவிர்த்த பூரட்சிப் பணைணாக விசாலாட்சி படகை கப்பட்டுள்ளாள் . பின் விசூவநாத சர்மாவகை காதலித்தூ மணம் மூடிககிறாள் .

தமதூ படபைப்பூக்களில் புதூமைப்பணைகளயூம் பூரட்சிப் பணைகளயூம் படதைதூக் காட்டுகிறார் பாரதியார் . பணைகளூக்கூ இரூந்த கட்டுப்பாடூகள் எல்லாம்தகரந்தூல தான் பணைணினம் மட்டுமல்ல இநதச சமூதாயமூம் , நாடூம் மூன்னரூமூம் என்பதில் உள்ளவமூம் ஐயமில்லாமல் தனதூ கவிதகைகளிலூம் , பிறபடபைப்பூக்களிலூம் பாரதியார் பணை விடூதலகைமிகத்தூணிச்சலூடூ எழுதியூள்ளார் . இன்று பணை விடூதலகைகூறித்தூப் பாடூவதூம் எழுதூவதூம் எளிதூ. ஆனால் அன்று பணைணடிமதை தனம் மிகூதியாக இரூந்த காலத்தில் பாரதியாரின் படபைப்பூக்கள் பணை விடூதலகையின்

